

Moje soukromí nekoukat, nešť oírat

Pod slovem moje soukromí si představím například deníček. Určitě hodně z nás má deníček a do něj si zapisují věci, které se jim udály. Buď to byli věci hezké nebo věci trapné a někdy i ošklivé. A tyto věci by měli patřit do rukou pouze tomu, kdo to píše, ale myslím, že by snad nikoho nenapadlo se někomu podívat do deníčku. A kdyby to snad někoho napadlo, tak by to neměl za žádnou cenu zveřejňovat. Protože kdyby to ukázal všem lidem, tak by si dělali srandu z toho, kdo to psal. Myslím, že psaní deníčku je i dobrá věc, procvičujeme si tím psaní.

Ale dále si pod slovem soukromí představím slavné lidi. Protože si myslím, že určitě není správné, když je například Helena Vondráčková na dovolené u moře a jde si zaplavat bez svršku. Bulvár ji až tam sleduje a ona o tom neví. No a když vyleze,, tak jí začne fotografovat. A po nějakém čase to dá do novin a ještě k tomu drze např. napíše lež, že se ráda ukazuje nahá. Ona z toho potom může i nemusí dostat trauma. A bulvár se ani neomluví. A nebo bylo špatné, když se Iveta Bartošová vdávala a z šatů jí uletěl knoflíček, oni to vyfotily, protože jí šlo vidět kousek prsa a zveřejnili to.

Pro mě soukromí znamená vše, co jsem napsala, ale i když jdu na WC, tak by mi určitě vadilo, kdyby tam vedle mě někdo stál. Nebo když chci být sama, mít soukromí, tak by do mého pokoje neměl nikdo chodit. Ale já si myslím, že to největší soukromí je mít sama svůj pokojíček. Protože si v něm můžu dělat co chci, je prostě můj.